

Το ήθος των γονιών είναι αυτό που χτίζει το χαρακτήρα των παιδιών

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Το παράδειγμα των γονιών έχει την πιο μεγάλη σημασία. Πώς μπορεί το παιδί ν' αναπτύξει τη συνήθεια της τάξης όταν η μητέρα και ο πατέρας του είναι ανέμελοι ή χωρίς μέθοδο; Πώς μπορεί να γίνει παραγωγικό κι εργατικό όταν κανένας άλλος στην οικογένεια δεν επιδίδεται σε μια συστηματική ρουτίνα εργασίας;

Πώς μπορεί να αποκτήσει λεπτούς τρόπους αν χυδαίοι καυγάδες και βρισιές ακούγονται καθημερινά στο σπίτι του;

Μόνο κάτω από μια συνθήκη μπορεί το παιδί ν' ακολουθήσει στην ανάπτυξη του μια πορεία αντίθετη με το παράδειγμα που του δίνουν: αν το παιδί είναι εχθρικό απέναντι στους γονείς του. Στην περίπτωση αυτή ένα κακό παράδειγμα μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για ένα παιδί, προκειμένου ν' αναπτύξει αποδεκτά πρότυπα συμπεριφοράς. Δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο ενός τίμιου άντρα, ή μιας έντιμης κι ικανής γυναίκας, που έχουν βγει μέσα από μια διαλυμένη κι αποχαλινωμένη οικογένεια.

Κι αυτό το ευνοϊκό αποτέλεσμα είναι πιο πιθανό όταν το παιδί ανακαλύψει κάποιον που να το υποστηρίζει στη στάση του απέναντι στους γονείς του. Αλλά δεν μπορούμε βέβαια να βασιστούμε στα πιθανά ευεργετήματα ενός κακού παραδείγματος. Όσο πιο καλή είναι η ατμόσφαιρα που επικρατεί στο σπίτι, τόσο πιο πιθανό είναι ότι η ανάπτυξη του παιδιού θα είναι ικανοποιητική.

Η ατμόσφαιρα του σπιτιού καθορίζεται ως ένα σημείο από κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες, κι ως ένα άλλο σημείο από τη γενική αντίληψη που έχουν οι γονείς για τη ζωή, ή κι από το χαρακτήρα τους, από το επίπεδο της μόρφωσης και της καλλιέργειας τους, από τα πνευματικά τους ενδιαφέροντα κι από την ποιότητα των συζυγικών τους σχέσεων.

Οι γονείς θα πρέπει να προετοιμάσουν το δρόμο για την ικανοποιητική ανατροφή του παιδιού τους, ακόμα και πριν τη γέννηση του. Αν φιλονικούν μεταξύ τους, το

πνεύμα της διαφωνίας θα επηρεάσει ολόκληρο το σπιτικό τους. Η καλοσύνη, ο αμοιβαίος σεβασμός και η ανεκτικότητα, είναι οι αναγκαίες προϋποθέσεις για επιτυχημένη συνεργασία. Από τη μητέρα και τον πατέρα του το παιδί προσλαμβάνει τις πρώτες εντυπώσεις του για το ανθρώπινο γένος γενικά. Κατά συνέπεια, οι γονείς πρέπει να ελέγχουν αυστηρά τη συμπεριφορά τους και να τη βελτιώνουν όσο μπορούν περισσότερο.

Εσείς, οι γονείς, δίνετε στο παιδί την πρώτη αντίληψη για τον μεγάλο κόσμο που απλώνεται πέρα από την οικογένεια, και είναι σημαντικό το ποια εικόνα θα του προσφέρετε για τον εξωτερικό κόσμο: πως μιλάτε για τους άλλους ανθρώπους, αν κουβεντιάζετε με τους γείτονες και τους φίλους σας δείχνοντας ενδιαφέρον και κατανόηση, ή απλώς κουτσομπολεύετε μαζί τους και τους μεταχειρίζεστε ύστερα ανάλογα κουτσομπολεύοντας γι' αυτούς, με άλλους, αν προσπαθείτε να φανείτε λογικοί ή κρίνετε πολύ αυστηρά, κι αν είσαστε έτοιμοι να πιστέψετε το χειρότερο για τον καθένα. Οι πιο πολλές προκαταλήψεις ριζώνουν στο μυαλό των παιδιών από τους γονείς τους.

Τα παιδιά βλέπουν τον κόσμο μέσα από τα μάτια των γονιών τους. Γι' αυτό οι απόψεις σας για τον κόσμο έχουν πολύ μεγάλη σημασία. Είναι μεγάλο πλεονέκτημα αν έχετε μερικές ξεκαθαρισμένες, καλά εδραιωμένες αντιλήψεις σχετικά με τη ζωή. Όσο πιο ξεκάθαρες και πιο σωστές είναι οι αντιλήψεις σας για τον κόσμο, τόσο πιο σταθερά θα τηρείται μια ηθική τάξη και τόσο πιο εύκολο θα είναι για τα παιδιά σας να προσαρμοστούν στους κοινωνικούς κανόνες.

Η στάση σας απέναντι στα προβλήματα της ζωής αποκαλύπτεται από τις συζητήσεις σας. Αυτά που ακούνε τα παιδιά στο σπίτι, έχουν μεγάλη σημασία για την ανάπτυξη τους. Πρέπει να είσαστε προσεκτικοί σχετικά με το κάθε τι που λέτε μπροστά στο παιδί σας, και ποτέ μην υποτιμάτε τη δύναμη του να καταλάβει. Καταλαβαίνει πολύ περισσότερο απ' όσα μπορείτε να φανταστείτε. Μπορεί να είναι ανίκανο να συλλάβει μερικές λέξεις λογικά και συνειδητά, αλλά ακόμα και στην πολύ μικρή ηλικία του είναι ικανό να υπεισέλθει στο νόημα της συζήτησης ανάμεσα στους ενήλικους.

Θα πρέπει να του παρουσιάζετε τον κόσμο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να διεγείρετε την διανοητική και ψυχική του ωρίμανση. Οι απαισιόδοξες απόψεις, όταν εκφράζονται από σας ή κι από άλλους ανθρώπους γύρω σας, δεν είναι δυνατόν να παρακινήσουν τα παιδιά στην ευτυχία και στην ευχαρίστηση. Οι αδιάκοπες κουβέντες για την κατάπτωση του ανθρώπου και τη διαφθορά του κόσμου δεν μπορούν να παρακινήσουν τα παιδιά έτσι, που να γίνουν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας.

Θα πρέπει να δείξετε στο παιδί την ομορφιά της Γης και την αξία της Τέχνης. Το παιδί πρέπει να διδαχτεί να θαυμάζει τη Φύση και τις χαρές της σκέψης και της γνώσης. Θ' αρχίσει να νιώθει ένα πρώιμο ενδιαφέρον γι' αυτά τα πράγματα, αν εσείς του μιλάτε σχετικά την ώρα του φαγητού στο τραπέζι, ή βγαίνοντας έναν περίπατο μαζί του.

Η ίδια η ατμόσφαιρα του σπιτιού εκτός από τα ειδικά εκπαιδευτικά μέτρα, χρησιμεύει για να καθοδηγεί τη διανοητική, την πνευματική και τη συναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού. Ασκεί μια ζωντανή επίδραση πάνω στο χαρακτήρα του, στη νοοτροπία του και στο ταπεραμέντο του. Πολλή και κοπιαστική εργασία θα εξοικονομηθεί από την κατοπινή του εκπαίδευση, αν η ανατροφή του είναι ήρεμη και δημιουργική από την πρώτη αρχή.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι η τέλεια σπιτική ατμόσφαιρα είναι δύσκολο να βρεθεί στην εποχή μας, μια εποχή ανασφάλειας, αγώνων κι έντονου ανταγωνισμού. Οι γονείς, ωστόσο, πρέπει να φυλαχτούν απ' τον πειρασμό και να μην ρίξουν το σφάλμα για την έλλειψη αρμονίας στις συνθήκες γενικά της ζωής, στους παπούδες και στα πεθερικά, ή ο ένας στον άλλο. Αυτό, το μόνο που μπορεί να κάνει, είναι να εντείνει περισσότερο την κιόλας έντονη κατάσταση, και να δώσει αφορμή και γι' άλλες συγκρούσεις. Μπορείτε ν' αλλάξετε και να βελτιώσετε τις συνθήκες μόνο με το να προσέχετε τη δική σας συμπεριφορά και με το να προσπαθείτε με κάθε τρόπο να βελτιώσετε τη συμβολή σας στην αλλαγή αυτής της κατάστασης.

Οι οικονομικές δυσκολίες, τα ελαττώματα του χαρακτήρα, ή η ασυμφωνία των γονιών, ο στενός χώρος στην κατοικία, οι ανεπιθύμητοι γείτονες ή συγγενείς, ή οι αρρώστιες -δηλαδή, η κάθε ανωμαλία στο οικογενειακό καθεστώς, η κάθε διατάραξη της γαλήνης- απαιτεί ακόμη μεγαλύτερη προσοχή στις μεθόδους που χρησιμοποιούμε για να επηρεάσουμε το παιδί. Η αγανάκτηση και η αποθάρρυνση, ένας καυγάς, ανεξάρτητα από το πόσο δικαιολογημένα ή κατανοητά είναι όλα αυτά, μπορούν να προσθέσουν νέες δυσκολίες στην κιόλας δύσκολη κατάσταση και να βλάψουν την ανάπτυξη του παιδιού, πολύ περισσότερο από τις αρχικές, θλιβερές καταστάσεις.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Η πρόκληση ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ γονείς» του Ρούντολφ Ντράικωρς, με θέμα «Η ατμόσφαιρα της οικογένειας».

Πηγή: citypatras.gr